

תת"ע 3265/04/12 - מדינת ישראל נגד פלטוב ארטיום

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3265-04-12 מדינת ישראל נ' פלטוב ארטיום
בפני כב' השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
פלטוב ארטיום ע"י ב"כ עו"ד יהודית
ברקוביץ'
הנאשמים

הכרעת דין

הערה -

הכרעת דין זו נכתבת בסמוך לאחר הגשת סיכומי ההגנה, ובשל אי הזנה של תאሪיך למתן הכרעת הדין, לא זומנו הצדדים לקובלה.

אדגש כי לא באה כל בקשה של ההגנה או התביעה לקבל את הכרעת הדין (אשר כאמור הייתה כתובה ומוכנה) ורק בשל בקירה פנימית שביצעה בית המשפט, עליה כי הכרעת הדין עדין לא נמסרה לצדדים. בית המשפט הודיע מיד על הדבר לב"כ הנאשם, והתיק נקבע למתן הכרעת הדין.

וכעת - לגוף הכרעת הדין עצמה.

1. הנאשם הובא לדין בגין עבירה של נהיית רכב בקלות ראש, בכר שסיכון עובי דרכו תוך כדי ביצוע עקיפות מסוכנות, גרם לרכיבים להטיט את רכבים לצדדים ומעט גרם לתאונת, בנגד לסעיף 62 (2) בפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

2. מטעם התביעה העידו: רס"מ אילן רחום - מפקד ית"מ באר שבע (ע.ת/1); רס"ב רז שויימר - מפקד ית"מ באר שבע (ע.ת/2); רס"ר ליאת אוזן - שוטרת באק"מ (ע.ת/3); מטעם ההגנה העיד הנאשם לעצמו; רס"ל רותם לב - שוטרת שערכה את הדוח (ע.ה/1).

3. מחומר החקירה עולה כי ביום 11/08/17 בסמוך לשעה 16:30, בהיות העדים לעיל ברכב אזרחי מכיוון עמוד 1

מתוך הנופש "נווה במדבר" לכיוון באר-שבע, הבחינו עדי התביעה בנאשם, מבצע עקיפות מסוכנות, אשר גרמו לכואורה לנוהגים להסיט את רכובם הצדיה על מנת למנוע תאונה.

.4. בתשובתו לכתב האישום, הודה הנאשם בנהיגה עצמה וכפר בטענה לפיה נהג בקלות ראש.

5. סקירת פרשת התביעה:

מטעם המדינה העידו שלושה עדים. כל אחד מудיו התביעה תמן את עדותו במסמכים שעריך כאשר מסמכים אלו הועברו לעיון הנאשם טרם תחילת פרשת התביעה במסגרת זכות העיון.

אסקור בקצחה להלן את פרשת התביעה -

ע.ת/1: הוגש מטעמו - מזכיר מתאריך 17/08/11 (ת/1); סקיצה מיום 17/08/11 המסומנת 1 (ת/2); סקיצה מיום 17/08/11 המסומנת 2 (ת/3).

עד זה תיאר בהרחבה את השתלים האירופיים מהרגע שהבחן לראשו ברוכבו של הנאשם ועד שעוכב לצורך עיריכת הדוח ומתן ההזמנה לדין. העד תיאר את התנהלותו המסוכנת של הנאשם בכביש, כאשר הפעם הראשמה בה הבחן בנאשם הייתה כאשר הנ"ל ביצע עקיפה משמאלו, ולאחר ונסע רכב לפניו, לא הצליח הנאשם לסייע את העקיפה ולהזoor לנטייב הימני. הנאשם ניסה לחזור לנטייב הימני תוך שהוא נצמד לרכבו של העד וסופה בצורה חדה ימינה עד שהעד נאלץ לבילום ולהסיט רכבו ימינה לצורך מניעת תאונה. נעשה ניסיון נוספת מצד הנאשם לחזור לנטייב הימני ושוב נצמד הוא לרכבו של העד. כאשר העד צפר לעברו על מנת להעיר את תשומת ליבו, ה寧ף הנאשם לעברו אצבע משולשת.

בהמשך, ולעוני עדי התביעה, המשיך הנאשם לבצע עקיפות מסוכנות, כאשר בין היתר עקיף אוטובוס מטרופולין מימין וגרם לנוהג האוטובוס לבילום ולסתות שמאללה. כמו כן, בסמוך לצומת המרומזרת "אלி כהן" קניון הנגב, הבחן העד כי הנאשם גرم לנפילתו של רוכב אופניים אשר החל בפניתו ימינה, וזאת כאשר ניסה להכנס בין רוכב האופניים לבין הרכב שנסע אחריו רוכב האופניים. לאחר מכן, בשניה האחורה בסמוך לרמזור חזר הנאשם שמאללה לאחר שעקף, תוך כדי ביצוע העבירה הנ"ל בנטייב לפניה ימינה וכשהוא מנסה להידחף בין הרכבים להמשיך ישר לכיוון טובייו. ברגע זה, לפי עדותו של העד, היה רמזור אדום והעד נעצר במקביל לרכבו של הנאשם תוך שהוא חוסם את אפשרות המשיך בנסיעה.

עוד סיפר העד, כי השוטרת ליאת אוזן נגשה לנוהג והציגה תעודת מינוי ומידי לאחראית הוא עצמו ה策טראף אליה והציג אף הוא לנאשם תעודת מינוי. הנאשם סירב בתחילת הציג רשיונות. במקום הזמנה השוטרת רותם לב אשר ערכאה את הדוח והזמנה לדין.

העד הוסיף כי לאורך כל האירוע נשמר קשר עין רצוף עם הנאשם.

בבית המשפט חזר העד על עיקרי הדברים ואף דאג להציג כי לאורך כל הדרך היו הוא ועדי התביעה האחרים מופתעים ונדהמים מה坦נהלוּתוּ המסוכנת של הנאשם בכיביש והמקרה היה כה חריג, כך שנאלצו ביום זה, לאחר יום כיף וכשהם לבושים ביגוד אזרחי, לעצור את התנהלוּתוּ המסוכנת של הנאשם פנ תתרחש תאונה.

באשר לתקשרות עם הנאשם, ציין העד כי הנאשם הבין את הדברים שנאמרו לו והתקשרות עימיו הייתה כמו עם כל נוגג ישראלי בשפה העברית.

בחקירהו הנגדית, נשאל העד מדוע הוא זכר את האירוע? לכך השיב: "מאתר ובדרך כלל שאני לא בעיסוקי משטרת אאמין אני מתייחס לכל עבירה ואם זו עבירה פלילית חובה גם כאזרח להתייחס אליה וגם בשוטר. אבל כשמדובר בעבירה תעבורת לרוב אני לא מפעיל את הסמכויות שלי שאני לא בתפקיד מוגדר כרגע למשימה כזו המקרה הזה היה מקרה מאוד חריג והוא חROUT בזיכרון מאוחר והוא היה מקרה של סכנה ממשית לעוברי דרך אני זכר את כל מהלכי המקרה על האירוע.....זה לא קורה כל يوم בכלל זה אני זכר את האירוע כי בכל התפקידים שלי במשטרת לא יצא לי להتكلם בתעבורה זה אחד האירועים הכי חריגים" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 9 שורות 21-29).

לשאלה - מתי הבחן במספר הרכב? השיב העד: "בשלב ממש לפני עצירתו. זה היה קצת לפני הקניון" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 11 שורות 10-11).

לשאלת ההגנה - מדוע לא עצר את הרכב של הנאשם, כאשר הבחן שביצע את העבירה עם אוטובוס? לכך השיב העד: "כי הוא כבר מאטנו מרחק. אני לא אבצע מרדף עם הרכב הפרטี้ שלי שאין בו קשר וזה לא במסגרת התפקיד שלי כרגע לבצע אכיפה ולא עבור עצמים ואחתו נשים כדי לנסות להתקרב לרכב הזה. המרחק היה מרחק ראייה לא מרחק שמאפשר קשר עין עם הנגג שמאפשר להגיד לו לעצור. ציינתי שגם את המספר של הרכב היה לנו קושי לראות. עם הרכב הפרטוי שלי לאף אחד לא הייתה כוונה לחפש עבירות תנועה. גם כשראייתי אותו עשה אצבע מושלת לא התרגשתי" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 12 שורות 18-24).

לשאלה - איך הוא יכול להגיד שהוא אותו הרכב מתחילה האירוע ועד סוף? השיב העד: "כי מבין כל כלי הרכב שאותה רכב הזה התנהג בצורה פרועה ואפשר היה לזהות אותו בזורה ודאית, הוא היה חריג ביחס לשאר כלי הרכב וכוונתי להתנהגותו ביחס לכל כלי הרכב האחרים על הכביש" (פרוטוקול מיום 13/04/13 עמוד 13 שורות 1-6).

כשנשאל - מה היה המרחק שלו מהרכב בצדמת הקניון? השיב העד: "במרחק של קשר עין עם הרכב. אני היית בנתיב הימני להמשיך ישר המקביל לפניה ימינה". (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 13 שורות 13).

.(27-28

לשאלה - מה עשה לאחר שליאת יצאה ראשונה מהרכב? השיב: "אחרי שליאת יצאה עדין נשארתי ברכב כי היא יצאה כשהייתי בנטייב לפניה ימינה, נעצרתי, היא יצאה המשכתי בנסיעה והצדמתי את הרכב לדופן שמאל לאי תנוועה כדי לאפשר לרכב לפנות ימינה. בשלה הראשון אני לא יודע מה היא אמרה לו. כשהגעתי היא כבר אמרה שהוא מתעקש לא למסור מסמכים, הצגתי לו תעודה מינוי והסבירתי לו שהמשטרה והוא צריך לצית להוראות. הגע למקום מישחו שנית לסייע לו ואניזכיר שהוא הדליק משיחו שבוא לסייע לו וינסה להשפיע. זה לא לעניין המקורה ولكن זה גם לא נכנס למזכיר" (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 14 שורות 13-19).

העד שלל את טענת ההגנה לפיה לא הוצאה תעודה מינוי בפני הנאשם. לדבריו, כשוטר המשרת 15 שנים במשטרת ישראל, תמיד הוא מזדהה כשוטר הן כשהוא במדים משטרתיים ועל אחת כמה וכמה כאשר הוא לבוש בגדים אזרחיים.

העד שלל את טענת ההגנה לפיה, עדי התביעה טעו בזיהוי מבצע העבירה: "אני יכול לומר באופן ודאי וברור שהרכב שביצע את העבירות אניומי שהיה עתי הינו איתו בקשר עין רצוף מהתחלה ועד הסוף, לא היה ניתוק של קשר עין. היה מרחק במקומות מסוימים אבל תמיד נשמר קשר עין עד עצירתו בצהורה שהעצירה הסופית שלו גם הייתה בצהורה שמסבירה" (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 15 שורות 7-13).

העד לא שלל את האפשרות שהמנקה נסעה איתם ברכב.

בחקירה החוזרת ציין העד, כי עצירת הרכב, זיהוי הנאשם ועריכת הדוח ערכו בין 20 ל-25 דקות.

לאחר ששמעתי עדות זו בפני, ולאחר שבחנתי היטב את חקירתו הנגדית של עד זה, אני קובע כי המדבר בעדותamina לחלוטין.

לא מצאתי בעדות זו כל סימן לאי אמרתאמת. לא מצאתי בעדות זו כל סתיירות מהותיות.

לא מצאתי כל ניסיון של העד "לייצר" הפללה מכונת של הנאשם ללא בסיס עובדתי מוצדק.

אני מחייב למת לעדות זו משקל מלא לצורך קביעת העובדות בפרשזה זו.

ע.ת: 2

הוגש מטעמו מזכיר מיום 11/08/17 (ת/4), מזכיר המדבר بعد עצמו.

כשנשאל אם הוא זכר את האירוע? השיב העד: "**כן אני זכר את האירוע, זה אירוע די חריג. לא בכל יום רואים כזה אירוע. הייתה השתלשלות רצינית....**" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 16 שורות 3-2).

בחקירה הנגדית - ציין העד כי נראה היה והוא (עם השוטרים) ברכב עובדת ניקון בשם סימה.

העד אישר כי מדובר בכביש בעל שני נתיבים.

לשאלה - האם העד הבין ברכב הנאם נסע בנתיב השמאלי ומנסה לבצע עקיפה? השיב: "**כן, הוא ניסה לעקוף את הרכב שלפניו ודחק אותו לצד. כוונתי לכך שאנו בנתיב הימני הנאם בנתיב השמאלי לפני רכב אחר והוא מנסה לעקוף אותו מימין תוך שהוא דוחק אותו לשוללים הימניים. ממש התחליל הכל**" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 18 שורות 10-7).

לשאלה - איפה בכלל המזכיר רשות מה צבע הרכב, סוג הרכב, איפה זה רשום? השיב העד: "**רשותי זכ"ז שמדובר לדוח ובדוח מופיע כל הפרטים של הרכב שראיתי**" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 18 שורות 22-23).

כשנשאל - מתי ראה את מספר הרכב? השיב העד: "**ראיתי אותו כשהוא נסע לידינו, לא הסתכלתי שם על המספר. ראייתי אותו מתחילה הדרן כשהיה קרוב אלינו ועד שנעצר. שלא יהיה ספקות זה הרכב המדובר ללא עורין**" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 18 שורות 28-30).

העד ציין כי ביום האירוע לא היה פקק אבל היה תנועה ערעה בכביש.

העד תיאר את אירוע עקיפת האוטובוס כך: "**נדמה לי שלפני הצומת המذוביית אני זכר שהוא עקיף והשתחל, עקיף את האוטובוס ונכנס לפניו**" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 8-6).

לשאלה - למה לא ביצעו עיכוב של הרכב? השיב העד: "**רצינו אבל הוא לא עצר לנו. אני זכר שאלוי צפכנו וرك בקנין בסוף שם הוא עצר ואז בוצע היציאה**" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 19 שורות 12-14).

העד מסר בעדותו כי אילן וליאת יצאו מהרכב ואילו הוא יצא מצד ימין כדי להכין את התנועה.

העד אישר כי היה פער של מספר שניות בין יציאה של ליאת מהרכב ליציאתו של אילן מהרכב.

העד נשאל - האם יתכן שטעו בזיהוי הרכב שביצע את העבירה? השיב העד: **"חד משמעית לא. אני יודע מה הרכב המדבר, ראייתי את הfrac{1}{2} של הבנאים שעשה לנו אכבע משולשת בהתחלה ולא היה כל ספקפה. אנחנו לא תופסים אנשים סתם באמצעות הרחוב"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 20 שורות 1-3).

לשאלת מודיע לא ציין כל פרט מזהה של הנאשם? השיב העד: **"זיהיתי את הfrac{1}{2} שלו, זה הרכב. לא רשםתי את הסוג בזיכרון אבל ראייתי את הרכב לאורן הדור"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 20 שורות 7-9).

עדותו של עד זה בפני הייתה חדה וחד משמעית.

עד זה השיב לכל השאלות בצורה משכנעת ואמינה לחלוטין בעניין.

לא מצאתי בעודתו כל ניסיון לאי אמרתאמת, לא מצאתי כל ניסיון לחמק ממtan מענה ישיר לכל שאלה.

אני קובל באופן חד משמעי כי עדות זו היא אמינה לחלוטין ומחייבת לחתם זו משקל מלא לצורך קביעת העובדות בפרשה זו.

ע.ת: 3/3

הוגש מטעמה מזכיר מיום 11/08/17 (ת/5).

לשאלת - אם היה אדם נוסף ברכbam למעט אילן ורץ, האם הייתה מצינית זאת בזיכרון? השיבה העדה: **"מלחוי אם יש לו רלוונטיות לאירוע או לא"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 21 שורות 21-22).

לשאלת - איפה פעם ראשונה ראתה את מספר הרכב? השיבה העדה: **"מפנה לעמ' 2 שם התחילת השתלשות העניים כשניסינו לזהות את מספר הרכב ולא הצלחנו בכלל אופן הנהיגה שלו. בסוף נרשמו הנתונים שלו פי ניסיוני נלקחים מרישון הרכב בלבד. כנ"ל תעוזת הזחות שנלקחה מרישון הנהיגה שלו. מעבר לזה יש את דוח התנועה שמצורף למזכיר שנערך על ידי השוטרת רותם לב שערכה את הדוח ואצלה נמצאים הפרטים הללו"** (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 22 שורות 10-14).

העדה תיארה את תחילת האירועים כדלקמן: **" אנחנו נמצאים בנתיב הימני מטור שנים, הוא נמצא בנתיב השמאלי לפניו רכב נוסף תוך כדי שהוא מנסה לבצע עקיפה של אותו רכב נוסף, זה אוננו הוא דוחק אותנו לשול"**. לשאלת - איך הוא יכול לעקוף את הרכב שלפנינו? השיבה העדה: **"מימין, מכון התחילת כל האירוע"** (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 23 שורות 9-13).

לדברי העדה, במהלך הנסיעה לא התעלמו מרכבו של הנאשם, אומנם לא עצרו אותו אבל ראו אותו כל הזמן.

לשאלת איך הנאשם ביצע את עקיפת האוטובוס? השיבה העדה: "**אני ראיתי את זה נסענו בנתיב שלישי מתוך ארבעה, האוטובוס נסע, הוא ביצע עקיפה מצד ימין וסייע את העקיפה שלו מצד שמאל בנתיב שמאל, גרם לאוטובוס לסתות לכיוון הנתיב השמאלי ביותר שלנו, הוא גרם לאוטובוס לבлом ולסתות שמאלה לנתייב השמאלי**" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 24 שורות 6-1).

העדה שללה את האפשרות שעדי התביעה רשמו את המזקרים בלבד.

העדה צינה כי היה ואילן יצאו ביחד מ הרכב וניגשו לרכבו של הנאשם.

לשאלת - מה הנהג אמר לה? השיבה העדה: "**ביקשתי ממנו לדום מנווע וסרב בהתחלה. הצעתי לו תעודת מנוי והסבירתי לו שאחננו שוטרים. הוא כיבת את הרכב, המפתחות נלקחו. וההמשך כמתואר בזיכרון**" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 25 שורות 10-13).

לשאלת - נCOND שה הנאשם אמר לכם מה אתם רודפים אחריו ושהוא ניסה לברוח מכם? השיבה העדה: "**לי מה שהוא אמר זה מה שכתו. הוא אמר כי נבהל ורצה לברוח**" (פרוטוקול מיום 13/04/09 עמוד 25 שורות 13-14).

העדה מסרה כי לא טעו בזיהוי הרכב היו שחייה או ראות טובות ביום בהיר.

העדה צינה כי זיהתה את הנהג במהלך הנסיעה, כאשר הסתכל על אילן והפנה לעברו אצבע משולשת.

אף שעדת זו השיבה בתוקפנות מרובה לשאלות הסגירות ונראה כי העידה מתוך כעס (לו לא מצאת הסבר המניח את הדעת), לא מצאת עדות זו כל סימן לאי אמירתאמת.

עדותה של העדה על רקע הדברים שרשמה בת/5, מקינה גרסה יציבה, ברורה ואמינה לאשר התרחש ביום הarium נשוא כתוב האישום.

לא מצאת כל סטייה מהותית בעדות העדה, לא בדברים שאמרה בפני מול ת/5 ולא במהלך חקירתה הנגדית.

אני קובע כי עדותה של ע.ת 3 היא עדות אמינה לחלוtin.

עדות זו תקבל משקל מלא לצורך קביעת העובדות בפרשזה זו.

7. סקירת פרשנת ההגנה:

עדות הנאשם:

בחקירה הראשית, העלה הנאשם גרסה לפיה, לא ידע על מה ולמה עצרו אותו שוטרים על הכביש בו נהג. עוד ציין כי בתחילת כניסה לרכבו אడם אשר ניסה להוציא את מפתחות הרכב מהסוויז' (מתג ההתנעה) וכאשרفشل, החל לשבור אותם. אותו אדם, לטענותו, לא הציג לו תעודת שוטר.

לאחר מכן נכנסה מהדלת האחורי אישה (ע.ת 3) אשר הציגה בפניה תעודת שוטרת והזיקה את ידיו על מנת שישחרר את ידיו מהאדם הראשון. רק אז, הציג אותו אדם (ע.ת 1) את תעודת השוטר.

עוד סיפור הנאשם כי אותו אדם ציווה עליו לחת לו את מפתחות הרכב ולצאת מהרכב. ברגע שיצא מהרכב, החלו השניים לצעוק עליו שעה שהוא טען בפניהם כי אינו מבין עברית. לטענותו כאשר שאל אותו מה קרה? תשובה שלהם לא היו מובנות לו. בהמשך התבקש להציג להם את רישיון הנהיגה ומארח ולא הספיק להוציא את הרישיונות מהכיס, הם שלפו את הרישיונות מהכיס שלו. בכך לאווער התקשר הנאשם לקרובי משפחתו והסביר להם כי אנשים עם תעודת שוטר לקחו מהם את מפתחות הרכב והרישיונות והוא לא מבין על מה הם מדברים. השוטרים ניסו לקחת מהם את הטלפון והוא מנגד ביקש מהם לדבר עם קרוב משפחתו ולהסביר לו בעברית במה מדובר.

כעבור מספר דקות הגיעו ניידת משטרת, ניגש אליו שוטר במדים וביקש מהם לפתוח את תא המטען. הוא פתח את דלתות הרכב וראה כי על המושב האחורי מונח תיק. השוטר שאל אותו מה יש בתיק והוא ענה לו בגדיא בעובדה. לאחר מכן ביקש מהם השוטר להתלוות לנידת ושם התבקש לחתום על המסמכים.

לשאלה - מדוע היה מזוע? השיב הנאשם: "אני נסעת רגוע וחששתי רק על הדרכן ולהגיע הביתה ופתאום נכנסו אנשים והתחלו למשוך מפתחות וכל מה שקרה באותו מועד האירוע בלי להסביר למה והנסיבות של האירוע" (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 30 שורות 13-15).

לשאלה - כמה אנשים יצאו מהרכב הראשון? השיב הנאשם: "ראיתי גבר שישב קדימה ועוד מישהו סה"כ 2 בני אדם חוץ מהשניים שהיו אצלי ברכב. סה"כ היו 4 אנשים" (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 31 שורות 12-14).

ה הנאשם מסר כי בנידת היו שני אנשים.

עוד ציין הנאשם כי הפעם הראשונה בה ראה את האנשים שנכנסו לרכבו, הייתה ליד הקניון.

הנאשם שלל שהפנה לעדים אצבע מושלשת.

הנאשם שלל את גרסת התביעה לפיה, ביצע עקיפות מסוכנות.

הנאשם שלל את גרסת התביעה לפיה גرم לאוטובוס נסעים לסתות ממולו.

לטענת הנאשם לא ראה את רוכב האופניים נופל והדבר נודע לו רק לאחר שתרגם לו את המזכירים.

לטענת הנאשם, לא ידע שעדי התביעה שוטרים והם לא הגיעו בפנוי תעודת שוטר.

הנאשם תיאר התנהלות בלתי תקינה של עדי התביעה ונשאל בעניין זה מדוע לא הגיע נגdem תלונה במח"ש או אצל נציג תלונות השוטרים? لكن השיב: "לא הגשתי לאף אחד, כי לא הרגשתי שום אשמה מצדך. ביום שנקבע במכבת שקיבלת הצעתי לביהם". ואז הסבירו לי שאני חייב עוז"ד ופנימי לעוז"ד" (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 34 שורות 1-4).

בהמשך הוסיף כי אינו יודע עברית ואיןו יודע למי פונים במצב זה.

הנאשם נשאל על ידי בית משפט - איך קוראים למנהל היישיר שלו במפעל? لكن השיב הנאשם: "אדווארד את שם המשפט אני לא זוכר. במפעל עובדים אין וرك רוסים וכולם מדברים רוסית אפילו מנהלים שישרים" (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 34 שורות 20-23).

בהתייחס לשובתו נשאל על ידי בית משפט שוב - למה זו התשובה שננתן הרוי לא שאלנו אותו מה מדברים איתנו במפעל? لكن השיב: "אני פשוט ניסיתי להסביר את העובדה שאיני יודע עברית כי הסביבה שלי היא רק דוברינו רוסית ותונן כדי עבודה אין לי צורך בשימוש בעברית, זה עבודה פיזית קשה במפעל כימיה" (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 34 שורות 24-26).

לשאלת בית משפט - איך הוא לא דובר עברית בסיסית לאחר 7 שנים שהיא בארץ? השיב הנאשם: "אני הרגשתי חוסר בשפה ואיפילו החלהFTI מקום עבודה כדי להימצא בסביבה דוברינו עברית ואני מכיר מילימ' בסיסיות בעברית יוכל לנוהל שיחת הכ' פשטוה בעברית" (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 34 שורות 27-30).

עדות הנאשם נראהתה לי מניפולטיבית, בלתי אמינה לחלוטין, רצופת ניסיונות לנחש את כוונת השואל ולהתאים תשובה אשר תשרת את האינטראס שלו (במיוחד כאשר ניסה להסביר מיזמותו את הרכב הפועלים והמעסיקים

במפעלו כדורי רוסית בלבד, מבלתי שונאל על כך שאלה ישירה), כאשר ניכר היה כי גרסתו כפי שנמסרה תוכננה בקפידה מראש.

אין אני מוצא נפקות ממשית לשאלה מה הייתה רמת העברית של הנאשם במהלך האירוע.

רמתו של הנאשם בידיעת השפה העברית אינה עומדת למשפט, אלא התנהלותו כנהג בכביש בין אם דבר רוסית בלבד ביום האירוע ובין אם עברית בסיסית.

ניסיון הנאשם להציג עצמו כאדם תמים עליו מתנפלים לפתע שלושה שוטרים לבושים בגדים אゾרתיים ללא כל סיבה,فشل בעני.

גרסת הנאשם נראית לי כניסיון היתמעות בלתיאמין, ואני מחליט לחתם גרסתו משקל נמוך בפרשה זו מבחן ראייתית.

עה/1:

העדה צינה לאורך עדותה כי היא לא נכח באירוע אלא רק רשמה את הדו"ח. עוד מסרה העדה כי הייתה בלבד בנידית ואם היה שוטר נוסף, הייתה מצינית זאת.

כשנאמר לעדה כי הגיעו ביחיד עם השוטר יוחנן טמיאט? השיבה: "**אני לא זוכרת**" (פרוטוקול מיום 13/11/2021 עמוד 37 שורות 47-48).

עוד הוסיףה, כי מאוחר ומדובר בעבירה שלא זוהתה על ידה והיא התבקשה אף ורק לרשום את הדו"ח אין צורך ברישום שוטר נוסף, היוות והם לא ראו את העבירה.

העדה לא זקרה מי הזמין אותה לאירוע.

לטענת העדה, הנאשם דיבר אליה, נתן תגובה וחתם על קבלת הדו"ח.

עדזה זו לא ראתה את האירוע עצמו, ולמען האמת לא הבנתי מה תרומהה לגרסת ההגנה בפרשה זו, ככל שהדבר קשור לשאלה שבמחלקות - האם היה זה הנאשם אשר ביצע את העבירות המתוארכות ע"י עדי התביעה 1 עד 3 ?

אני לא מוצא עדותה של ע.ה 1 רלוונטיות בתיק זה לשאלה המרכזיות שבמחלקות.

8. דין ומסקנות:

עמוד 10

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

מקובץ הראיות שהוגשו לפתחו של בית המשפט ולאור התרשומיות המעודדים, נחה דעתך כי גרסת ההגנה מופרcta, לא אמינה ואני מתישבת עם חומר הראיות. מול גרסת הנאשם, גרסה עדי התביעה הייתה אחידה, קוהרנטית ורציפה, חד משמעית וניתן לראות כי קיימת התאמה בין גרסאות העדים 1 עד 3.

אין מדובר בהתאם המהווה תאום עדויות מוקדם, אלא תיאור טבעי וספונטני את שראו עיניהם במהלך האירוע.

ニיכר היה היעוז וההתרגשות שלהם מהסיפור אותו יצר הנג' לנגד עיניהם, עד כי במקום להמשיך ביטם בסופה של יום בילוי משתרתי במתokin נופש, טרחו הם לעכב את הנג' ולמלא את חובתם בשוטרים במשטרת ישראל, למנוע סיכון מהציבור.

בהתנהלות עדים 1 עד 3 בפרשה זו יש יותר מביצוע אכיפה רגילה, אלא הבדיקה באירוע חריג בחומרתו, וחישות שלהם לחודל אירוע זה מהמשיך.

עדיה התביעה, הבחינו בנסיבות של הנאשם עד לרגע בו עוכב, ונרשם כנגדו דז"ח והזמן לדין. לאור כל הדרך הן בבית המשפט והן בזיכרון שערכו, ציינו באופן חד משמעי כי היו בקשר עין רצוף עם הנאשם ולא הודיעו עיניהם מהתנהלותו המסוכנת של הנאשם בכਬיש. עדיה התביעה זכרו באופן ברור ומדויק את התנהלותו ודרך נהיגתו של הנאשם, היוות וזה הייתה חריגה ומסוכנת.

ע.ת/1 ציין באופן מפורש כי לרוב כאשר אינם בתפקיד, הוא אינם מפעיל סמכויותיו כאשר מדובר בעבירות תעבורה אלא רק כאשר מדובר במקרה חריג המהווה סכנה ממשית לעוברי הדרך וקיים צורך לפעול על מנת למנוע התרחשות של תאונה. בעניין זה הוסיף, כי קשה להタルם מהעובדה שה הנאשם נעצר כאשר השוטרים לא היו בתפקיד. עדות זו של ע.ת 1 מחזקת עיני מכך את עמדת התביעה כי בפרשה זו מדובר בתנהגות חריגה מאוד של הנאשם. עדיה התביעה לא יכולו להタルם ממנה וכי שציין ע.ת/2 בעדותם " **אנחנו לאTopics אנשים סתם באמצעות הרחוב**".

עדיה התביעה, בעדויות אמינות וחד משמעיות, היו נחוצים בעמדתם לפיה, לא טעו בזיהוי הנאשם ועל אף שלא הצליחו לכתוב את מספר הרכב במהלך נסיעתם ופרטיו הרכב נרשם רק בסוף האירוע, זיהו את הרכב ואת הנאשם עצמו במיוחד לאחר שהפנה לעברם אצבע משולשת.

עדיה התביעה תיארו את אותם אירועים החל מאירוע ניסיון עקיפתם על ידי הנאשם, לאחר מכן אירוע האוטובוס וכלה באירוע עם רוכב האופניים. קיימת התאמה מלאה בין גירושותם ותמייה של גרסת האחיד בגרסת רעהו.

מנגד לעומת גרסתו של הנאשם, אשר לה אין כל ראייה או תימוכין בחומר הראיות. הנאשם העלה טענת הגנה לפיה, לא הבין את שפטם של העדים ואף ציין כי דבר בטלפון עם קרוב משפחה ומסר לו כי אינו מבין את דבריו השוטרים, עוד הוסיף הנאשם לעניין זה כי ע.ת/1 שוחח עם אותו קרוב משפחה בטלפון. לאירוע זה אין כל הוכחה וגם לא כל נפקחות לשאלת זהות הנג' ברכב העברי.

אם בהוכחת אי הבנת השפה העברית עסקין (בכל אופן בכך משומם מה עסקה ההגנה בתיק זה) , תמהתי מודיע הנאשם לא הביא את קרוב משפחתו (אשר הגיע לשיער לו בשטח לפי עדותו) להעיד ולהוכיח טענה זו, על אחת כמה וכמה שעדיו התביעה העידו כי הנאשם הבין את דבריהם למרות ששפתו אינה רהוטה.

עוד תמהתי מהעובדה כי הנאשם אמר לשוטרים בtagboha לשאלתם בעניין העבירה כי "נבהל ורצה לבסוף" תגobaה שלא הייתה ניתנת אלמלא הבנתו את דבריהם.

כל אלה, יחד עם אופן תשובתו של הנאשם לשאלות בית המשפט, מטיילים בעיני ספק רב בדבר גרסתו של הנאשם לעניין הבנתו את השפה העברית וניתן לממוד מהעדויות שלא רק שהבין את דברי עדי התביעה אלא אף הגיב להם.

הנאשם מסר כי היה אדם נוסף ברכbam של עדי התביעה, ככל הנראה סימה המנקה. ע.ת/2 אף ציין בעדותו כי כנראה הייתה איתה עובדת נקיון בשם סימה - תשובה לא חד משמעית של העד. ע.ת/3 הוסיף כי היא רושמת בזיכריהם שלה רק אנשים שרלוונטיים לאירוע ואם לא רשמה שם של אדם נוסף שנכח ברכbam, כנראה שהוא לא רלבנטי.

אני קובע כי יתכן והיה אדם נוסף ברכב השוטרים וייתכן שהיה צריך לצייןו בזיכריהם, אולי או רישומה או אי העדתה של אותה עובדת נקיון אינו יורץ לשורשו של עניין עד כדי פסולות עדותם של עדי התביעה או ביטול גרסתם. קיימים בתיק החקירה מזכירים וסקיצות אשר מתעדים את העבירות בצורה מדוייקת וברורה. אין בכשל זה של עדי התביעה 1 עד 3 (ככל שהיא כזה) כדי לאין את משקל עדותם שלהם בפרשה זו.

בבית המשפט הציג הנאשם, כי נפל קורבן לטעות בזיהוי והוא נהג "רגיל" עד שלפעת התנפלו עליו שלושה שוטרים וה坦גןו כפי שצין בחקירה הראשית. מנגד למדים מהזכירים שערכו ע.ת/1 ו-ע.ת/3 כי בזירת האירוע לא העלה הנאשם כל טענה בדבר "טעות בזיהוי" או שהשוטרים "העלילו עליו" וגם בתגובתו לדוח לא עלתה כל טענה בסוגנון זה. בעניין זה מפנה לת/5 שם צינה ע.ת/3, כי לשאלתה מדוע נסע בצורה כזאת? השיב הנאשם: **"החל לומר כי אנחנו פגענו ברכבו בכונה ודבר כזה לא קרה מעולם".**

בת/1 צין ע.ת/1, כי בתחילת הנהג סירב להציג מסמכים וטען כי ברוח כי פגענו ברכבו והוא חש שרוצים לפגוע בו. יצא אפוא, כי הנאשם ידע במה מדובר ואף הגיב לדברי עדי התביעה.

לאחר שבנתתי שוב ושוב את עדויות עדי התביעה מול גרסת הנאשם, ולאחר שמצאתי עדויות אלה של עדי התביעה, אמינות לחייב, **אני מקבל באופן מלא את עדות עדי התביעה בעניין זיהוי וודאי של הנאשם, שמירה על קשר עין רציף אותו ועיכבו עד לרישום הדות.**

אני קובע כי היה זה הנאשם אשר נהג ברכב נשוא כתוב האישום וכי היה זה הנאשם אשר ביצע את העבירות המתוארות בכתב האישום בדרך של נהיגה בקהלות ראש.

מכלול הדברים, עולה כי המאשימה הצלחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתוב האישום
ואת העבירה המיוחסת לנ羞ם.

לפיכך מרשים אני את הנ羞ם בעבירה המיוחסת לו בכתוב האישום.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשע"ה , 17 דצמבר 2014, במעמד הצדדים